

Sygn. akt I C 275/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Piasecka
Protokolant:	sekr. sądowy Grażyna Pałubicka

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 roku w Człuchowie

sprawy

z powództwa (...) S.A. z siedzibą w L.

przeciwko R. J.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego R. J. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w L. kwotę 750,00 złotych (słownie: siedemset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2015 roku do dnia zapłaty,
- oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądza od pozwanego R. J. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w L. kwotę 147,55 złotych (słownie: sto czterdzieści siedem zł i pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 275/15

UZASADNIENIE

Powód – (...) S.A. z siedzibą w L., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł pozew przeciwko R. J. w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 1.144,29 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zawarł z poprzednim wierzycielem (...) sp. z o.o. umowę nr (...) w dniu 27 marca 2013 roku. Zgodnie z tą umową poprzedni wierzyciel był zobowiązany do świadczenia usług reklamowych na rzecz pozwanego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...), zaś pozwany do zapłaty wynagrodzenia w łącznej kwocie 923,00 zł. Pozwany nie uregulował płatności, mimo że powód wzywał go do dobrowolnego uregulowania zadłużenia.

Powód podkreślił, że nabył przedmiotową wierzytelność wobec pozwanego, na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 1 sierpnia 2014 roku, jak również, że na wierzytelność dochodzoną pozewem w wysokości 1.144,29 złotych składa się kwota 322,88 złotych oraz kwota 599,63 zł oraz odsetki za zwłokę według stawki odsetek

ustawowych. Odsetki te naliczane są od dnia następnego po dniu wymagalności płatności każdej faktury lub noty obciążeniowej.

Nakazem zapłaty z dnia 31 marca 2015 roku, w sprawie VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w osobie referendarza sądowego zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem.

W przepisany terminie pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu zaprzeczył aby podpisywał jakąkolwiek umowę z w/w podmiotami, jak również aby zamawiał usługę reklamacyjną. Podkreślił również, że nie akceptował żadnych faktur oraz not obciążeniowych.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany R. J. prowadzi w miejscowości C. działalność gospodarczą – firmę (...), która zajmuje się transportem drogowym towarów.

bezsporne, nadto CEDIG k. 40.

W dniu 27 lutego 2013 roku (...) sp. z o.o.(poprzednik (...) sp. z o.o.) zawarł z pozwanym R. J. umowę polegającą na zamieszczeniu w wyszukiwarce internetowej prezentacji firmy pozwanego.

Umowa została zawarta w formie ustnej, w trakcie rozmowy telefonicznej przeprowadzonej z konsultantem – panem P., który zadzwonił do pozwanego z ofertą umowy. W trakcie rozmowy uzgodniono wszystkie istotne jej warunki, a mianowicie treść świadczenia poprzedniego wierzyciela (zamieszczenie w wyszukiwarce internetowej prezentacji firmy pozwanego w formie wpisu – transport, stałe zlecenia, C.), czas trwania umowy (12 miesięcy) oraz sposób płatności wynagrodzenia w wysokości 750,00 złotych za cały rok przez rozłożenie na dwie raty, przy czym płatność pierwszej raty miała nastąpić przelewem po 14 dniach. Pozwany wyraził zgodę.

Podczas rozmowy nie ustalono wysokości poszczególnych rat, jak również terminu płatności drugiej raty.

Pozwany został poinformowany przez konsultanta o nagrywaniu rozmowy ze względów bezpieczeństwa, jak również, że cały regulamin znajdzie on na stronie internetowej poprzednika prawnego powoda.

dowód: nagranie rozmowy telefonicznej k. 10, regulamin k. 49 – 50.

(...) sp. z o.o. (poprzednik (...) sp. z o.o.) wykonał usługę reklamową. Pozwany nie zapłacił należności wynikających z umowy. Nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do realizacji umowy.

bezsporne

Umową z dnia 1 sierpnia 2014 r. powód (...) SA przejął od (...) sp. z o.o. z siedziba w B. prawa do wierzytelności wobec pozwanego.

Powód sporządził zawiadomienie o cesji wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty adresowane do pozwanego – R. J..

bezsporne, nadto dowód: umowa k. 21-22, oświadczenie k. 25, częściowy wykaz wierzytelności k. 26 - 32, pisma k. 37 – 38.

Pozwany nie otrzymał faktury dotyczącej należności wynikających z przedmiotowej umowy.

bezsporne

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt, iż w dniu 27 lutego 2013 roku odbyła się rozmowa telefoniczna pozwanego R. J. z konsultantem firmy (...)sp. z o.o. Przebieg rozmowy został utrwalony w formie zapisu audio na płycie CD, który to dowód nie był kwestionowany przez pozwanego. W związku z powyższym Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do przebiegu rozmowy, a dowód ten uznał za wiarygodny w całości.

Kwestią sporną była natomiast ocena konsekwencji prawnych przedmiotowej rozmowy telefonicznej albowiem zdaniem powoda, na skutek przebiegu tej rozmowy, doszło pomiędzy stronami do zawarcia umowy nr (...), natomiast zdaniem pozwanego rozmowa ta nie wywarła żadnych skutków prawnych, jak również wysokość ustalonego między stronami wynagrodzenia za wykonanie umowy.

Zgodnie z treścią art. 750 k.c., do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

W myśl art. 735 § 1 k.c. za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie, chyba że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać zlecenie bez wynagrodzenia.

Do zawarcia umowy wymagane jest złożenie przez strony zgodnych oświadczeń woli, przy czym na mocy art. 60 k.c. wola osoby może być wyrażona przez każde zachowanie, które ujawnia wolę w sposób dostateczny.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, umowa z dnia 23 lutego 2013 roku mogła zostać zawarta również w formie ustnej za pomocą bezpośredniego środka porozumiewania się na odległość np. przez telefon.

Zdaniem Sądu przebieg rozmowy telefonicznej przeprowadzonej pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda a pozwanym, w dniu 23 lutego 2013 roku, nie pozostawia wątpliwości, że doszło do skutecznego zawarcia umowy, albowiem strony ustaliły wszystkie istotne jej postanowienia, a mianowicie treść świadczenia poprzednika prawnego powoda (zamieszczanie w wyszukiwarce internetowej prezentacji firmy pozwanego), czas trwania umowy, wysokość wynagrodzenia związanego z wykonaną usługą i sposób jego płatności.

Dlatego też Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego zawartego w sprzeciwie, że nie zamawiał on żadnych usług u poprzednika prawnego powoda oraz u samego powoda, jak również, że nie doszło do zawarcia żadnej umowy albowiem pozwany nic nie podpisywał.

Z przebiegu rozmowy jednoznacznie bowiem wynika, iż konsultant – pan P. złożył pozwanemu ofertę w postaci wpisu do katalogu usług transportowych, a pozwany ją przyjął. Ponadto z przeprowadzonej rozmowy jednoznacznie wynika, że pozwany wiedział czego dotyczy rozmowa, jak również nie miał żadnych wątpliwości, co do przedstawionej oferty (dowód: rozmowa stron na płycie CD k. 10). Należy również podkreślić, że pozwany w toku niniejszego procesu, nie kwestionował autentyczności zapisów na płycie. Istotnym jest również, że konsultant w trakcie rozmowy poinformował pozwanego o stronie internetowej, na której może on znaleźć regulamin świadczenia usług, jak również o tym, że rozmowa jest nagrywana ze względów bezpieczeństwa.

Podkreślić należy nadto, że przedłożone przez powoda nagranie jest wyraźne i Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do przebiegu rozmowy, pomimo, że strona powodowa nie przedstawiła stenogramu.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, należy uznać, że strony łączyła umowa, której treść została uzgodniona ustnie. Natomiast sam brak doręczenia faktury nie wpływa na ważność umowy, a jedynie na termin wymagalności roszczenia, tym bardziej, że nie ustalono wysokości poszczególnych rat oraz terminu zapłaty drugiej raty.

W ocenie Sądu powód nie wykazał natomiast wysokości roszczenia określonego w pozwie, mimo że zgodnie z treścią art. 6 kc, to na nim spoczywał obowiązek wykazania nie tylko zasadności, ale również wysokości roszczenia.

Z przebiegu rozmowy wynika bowiem jednoznacznie, że wysokość wynagrodzenia została ustalona na kwotę 750,00 złotych, która miała być płatna w dwóch ratach, przy czym płatność pierwszej raty miała nastąpić po 14 dniach, a pozwany wyraził na to zgodę. W rozmowie nie ustalono natomiast terminu płatności drugiej raty, ani też wysokości poszczególnych z rat, w związku z tym brak było podstaw do uznania roszczenia za wymagalne, jak również weryfikacji wymagalności dochodzonych pozwem odsetek za opóźnienie. Odsetki naliczane są bowiem od dnia następującego po dniu wymagalności płatności, a w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że termin wymagalności nastąpił przed wniesieniem powództwa do Sądu. Wprawdzie w aktach znajdują się wezwania do zapłaty, jednakże brak jest dowodów, że zostały one skutecznie doręczone pozwanemu.

Zatem niezrozumiałym jest dla Sądu przyjęcie należności głównej w wysokości 922,51 złotych, od której naliczane są odsetki, zresztą bez określenia ich rodzaju (ustawowe, umowne).

Wobec powyższego roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, a mianowicie w zakresie kwoty 750,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 marca 2015 roku, tym bardziej, że z materiału dowodowego nie wynika aby powód wcześniej dostarczył pozwanemu fakturę i wezwał go skutecznie do zapłaty.

Dlatego też w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone jako bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c, który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

W przedmiotowej sprawie na koszty procesu składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 zł zgodnie z treścią § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 r. Nr 163 poz. 1349 ze zm.), opłata stała od pozwu w wysokości 30 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych, łącznie 227,00 zł.

Zatem, skoro powód wygrał proces w 65%, to zasadnym było zasądzić od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 147,55 zł.